

בטאון שבועי להגדלת רוממות התורה ולומדיה והחדרת השקפה טהורה ואמיתית לכל אחד מישראל

פרשת

קדושים

המרכז: רח' החיים 5, תל גיבורים חולון | מוקד: 03-50-111-50
פקס: 03-50-111-25 | ת.ד. 180 חולון
Email: info@haravrabi.co.il | www.haravrabi.co.il
לתגובות והערות וכן לקבלת העלון מדי שבוע לבית הכנסת
/או במייל, ניתן לפנות לכתובת הנ"ל

ד"ר יע"י

דעת זקנים

נוחה הימנו

בראשות מורנו הרב חיים רבי שליט"א

אהבת ישראל בנשמה

במארכייה היה רב עיר צדיק גדול אבל ממש לא ברמה של הטורי זהב, ובפרט לאור החסרון הגדול בספרים ובחכמים הידע שלו היה מצומצם מאוד. ולכן כשהיה לו שאלה בהלכה על עוף הוא היה מטריף אותו לעיתים קרובות וכמובן שהשוחטים היו באים רק אליו לשאול שאלות כי רק הוא היה רב בעיר. מאז שהגיע הטורי זהב לעיר [למרות הסתרת גדלותו] הוא היה עונה לשוחטים על השאלות וכמובן שהיה מכשיר מה שמותר כי היה לו ידע רב בהלכה. הרב שם לב שבזמן האחרון לא פונים אליו עם שאלות בהלכה, בירור קצר שעשה גילה שהגיע אדם חדש לעיר שעונה על השאלות בהלכה. באותה עיר הקפידו מאוד על כבוד רב העיר וכחומר אחד התנהגות הטורי זהב שכביכול מנסה לחתור תחת רב העיר כשהוא בכלל לא תלמיד חכם [לפי ידיעתם]. הם גזרו על הטורי זהב שתיקה, ובנוסף העמידו אותו במקום מסויים בבית הכנסת כדי שכל העוברים ושבים ירקו עליו וימחו על כבוד התורה. הטורי זהב לעצמו שמח על המציאות שגורמת לו ממש נחת ומקדמת אותו ביעד שהציב לעצמו להסתיר את גדלותו ולא להנות מכתרה של תורה בעולם הזה! רעייתו של הטורי זהב הייתה מודעת לכל הנעשה ולאחר שהסביר לה את המעלה שבדבר שמחה גם היא ואף עודדה את הרב בכל צעדיו. פעם אחת הגיע ילדה קטנה עם עוף שהיה לו שבר בכנף לרב של העיר, כדי לשאול אותו האם הוא כשר או טרף. כאמור הרב עקב ידיעותיו הדלות הטריף את העוף... הילדה שבאה מבית עני מרוד וביודעה כמה קשה עמלו הוריה כדי להשיג את העוף הזה ולבסוף הוא עוד טרף, בכתה בכי תמרורים!!! הטורי זהב שראה את בכיה ריחם עליה ושאל אותה מה הבעיה בעוף, היא ענתה לו שהרב הטריף אותו והם עניים מרודים ועד שהשיגו עוף דלוח זה הוא בסוף יצא טרף. הטורי זהב ראה את העוף עיין בו ואמר לו לכי תאמרי לרב שעיין בספר טורי זהב סי' פלוני סעיף קטן פלוני שם כתוב שזה כשר, הילדה הלכה עם המידע לרב שכמובן נבהל מאיפה לילדה קטנה כזו יש ידע בספר טורי זהב, אבל בכל זאת החליט לבדוק. כשבדק ראה שאכן צודקים דבריה והעוף כשר לחלוטין... מזועזע ומבוהל כולו פנה אל הילדה ושאל אותה מי גילה לה את הדבר? היא ענתה: האיש שנמצא בחוץ שכולם יורקים עליו הוא גילה לי!!! בלית בררה פנה הרב לטורי זהב ושאל אותו מה מעשיו, הטורי זהב ענה לו שהוא דוד הלוי סגל לנדא מחבר ספר טורי זהב!!! בושה גדולה אחזה את הרב וכמובן שהתנצל עד עמקי נשמתו על הטעות המביכה שקרתה. הטורי זהב אמר שהם התנהגו מצויין כי כך צריך להתנהג עם מי שלא מקבל את מרותו של רב העיר. למותר לציין שלאחר תקופה קצרה הוכתר הטורי זהב כרב העיר בכבוד הראוי. רעייתו של הרב שליוות אותו כל התקופה שאלה אותו מה ראה לבזבז את כל המסירות שנהג בצניעות ולא השתמש בכתרה של תורה בעקבות המקרה עם הילדה?

ענה לה הטורי זהב: "שום מעלה בעולם לא שווה בכי של ילדה קטנה" זהו הסיפור נגמר!!! והמסר מובן מאוד, שום יפה נפש בעולם בלי תורה לא יכול להגיע למידות טובות ברמה כזו בשום אופן שבעולם. כמובן שרואים מכאן גם את העדיפות של מצוות של בין אדם לחבירו על כל מעלה של בין אדם למקום. יש לנו לאיפה לשאוף!!! יה"ר שנזכה...

ימי הספירה ובפרט עד ל"ג בעומר, מוקדשים להתעוררות בנושא אהבת ישראל, הרי ברור לכולם שאין שום עניין לנהוג מנהגי אכילות לא להסתפר ולא לישא אישה אם לא מתבוננים למה נוהגים באכילות! כולנו יודעים ש-24,000 תלמידי ר' עקיבא מתו במגפה על שלא נהגו כבוד זה בזה, רק להתבונן במילים כבר צריך להיבהל... לא כתוב על שהציקו זה לזה או שפגעו זה בזה [זה גם לא הרמה של אנשים גדולים כאלה לפגוע ולהעליב!] הם בסה"כ לא נהגו כבוד, מה זה לא נהגו כבוד בתרגום חופשי לימינו? לא יחסו חשיבות אחד לשני! כשאני מחשיב משהו אני מדבר איתו בניגון מיוחד, ולהפך, להפך! חבר טוב ואהוב הבוקר טוב אליו הוא עם חיוך הוא עם לב ונשמה, ולהפך... מי שאוהבים אותו דואגים לו, מכבדים אותו הוא מרגיש טוב במחיצתנו, ולהפך... תלמידי ר' עקיבא לפי דרגתם פגמו בדבר הזה, וכל כך חמור דבר זה בעיני ה' שנהרגו כאמור אלפי תלמידי חכמים בגלל עוון חמור זה. בזה צריך להתבונן כל פעם כשמסתכלים במראה ורואים את זיפי הזקן ואת השער המגודל! שלושים ושלוש יום על ל"ד בעומר בבוקר יש לנו להתבונן בזה ולהפנים את זה לכל השנה כולה, אם נתבונן, נפנינו! ובעזרת ה' נשתנה לטובה כל אחד כמה שצריך בדבר זה! וממש מתאים מה שנקרא בפרשת השבוע, נתבונן מלה במלה ממש שיעור מוסר והתנהגות נכונה:

וְקִצְרְכֶם אֶת קִצְרֵי אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ לְקַצֵּר וְלִקְטֹף קִצְיֹרְךָ לֹא תִלְקֹט וְכִרְמֶךָ לֹא תַעֲלֹל וְכִרְמֶךָ לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וְלִגְרֵ תַעֲזֹב אֹתָם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם [עזרה לנזקקים] לֹא תִגְנֹבוּ, וְלֹא תִכְחָשׁוּ וְלֹא תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ, וְלֹא תִשְׁכְּעוּ בְשִׁמִּי לְשִׁקְרָה וְחִלְלֶתְ אֶת שֵׁם אֱלֹהֵי אֲנִי ה', לֹא תַעֲשֶׂק אֶת רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא תִלֵּן פְּעֻלַּת שְׂכִיר אֶתְךָ עַד בֶּקֶר, לֹא תִקַּל חֵרֶשׁ וּלְפָנָי עֹר לֹא תִתֵּן מְכַשֵּׁל וְיִרְאֶת מְאֵלֵהוּ אֲנִי ה', לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפָּט לֹא תִשָּׂא פָנָי דָּל וְלֹא תִהְדַּר פָּנָי גְּדוֹל בְּצַדֵּק תִשְׁפֹּט עַמִּיתְךָ, לֹא תִלְךָ רְכִיל בְּעַמִּיךָ, לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ אֲנִי ה', לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְלִבְבְּךָ, הֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֶטְא, לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטֹּר אֶת בְּנֵי עַמִּי וְאֶהְיֶה לְרֵעֶךָ כְּמוֹ אֲנִי ה' [מיידות טובות]

איזה תורה קדושה יש לנו, איזה תורה מתוקה יש לנו בלי הסברים ובלי פרשנויות מלה במלה כתוב בתורה שה' רוצה שנהיה אנשים טובים ונחמדים!!! אז איך מגיעים למידות טובות? כתוב במשנה במסכת אבות [שנוהגים ללומדה בימי הספירה כדי ללמוד מה זה דרך ארץ באמת!], אם אין תורה, אין דָּרֶךְ אֶרֶץ. אם אין דָּרֶךְ אֶרֶץ אין תוֹרָה!!! דרך ארץ מגיעה על ידי התורה ותורה מגיעה על ידי דרך ארץ... וכאן יש להבין איך להתחיל, כי להתחיל עם תורה אי אפשר כשאין דרך ארץ, ולהתחיל עם דרך ארץ אי אפשר כי אין תורה אז מה עושים? והתשובה המקובלת היא להתחיל עם שניהם ביחד וכך זה וזה מתקיים, להתחיל ללמוד תורה ובד בבד להתחיל לעבוד על המידות וכך זוכים ששניהם יתקיימו בידינו. כדי לדעת מה המיוחדות של מידות טובות שמגיעות על ידי התורה הקדושה מה שאין במידות טובות שמגיעות סתם על ידי הרגשת הנפש או מה שנקרא יפה נפש... ניתן ללמוד מהסיפור הבא. רבינו דוד הלוי סגל לנדא זיע"א בעל הטורי זהב היה רבן של קהילות חשובות בפולין, ואחד מנושאי כליו של השולחן ערוך ומגדולי הפוסקים בכלל. הוא היה גר באוסטרוה בה הקים ישיבה. אמנם לאחר זמן נאלץ לברוח ממנה למוראביה בגלל פרעות ת"ח ות"ט, כשהגיע למוראביה לא הכירו אותו אנשי המקום כלל וכלל [בזמן שאין טלפונים ואין תמונות גם אדם מפורסם כמוהו שבטח שמעו עליו ועל חיבורו טורי זהב, לא הכירו את פניו], כשראה כך, החליט לקבל על עצמו לשמור על הצניעות ולא לגלות מיהו כך יזכה גם לענווה גדולה ובעיקר לא לקבל שכר בעולם הזה על גדלותו בתורה.

הדלקת נרות	צאת השבת	רבינו תם
18:57	19:56	20:31

הבית השלם - מאת הרב אליהו רבי שליט"א

אבל לפעמים בני זוג שחיים ביחד, לא יודעים לנסח את זה נכון, לא יודעים להגיד: בעלי היקר התגעגעתי אליך מאוד מהבוקר לא ראיתי אותך, ועכשיו אתה מאוד חסר לי, ולכן ה-20 דקות האלה עושים לי טראומה" - לא יודעים להגיד את זה, במקום זה מה אומרים? "נו כבר, תגיע".

ובהעל, אותו דבר. מגיע לבית אחרי יום עבודה, במקום להגיד לאשתו: "רעייתי היקרה, אני צריך ממך קצת יחס שיבוטא על ידי כוס קפה מהביל", במקום זה הוא אומר: "אפשר קפה בבקשה?". היא אומרת לו: "רק הגעת, רק נפלת על הבית, לא שאלת מה היה עם הילדים, לא שאלת מה נאבד לנו היום, לא יודע איזה טרור היה פה, אלו פיגועים, איזה לחצים נכנסו לבית, מה יצא פה, אתה לא יודע מה הלך פה, ישר כוס קפה?! מה אני שפחה שלך?"

לך עכשיו תסביר לשני הצדדים באמצע המריבה הבאלגן שיש ביניהם שבסך הכל כל אחד מחפש מהשני רק דבר אחד, המלה הקטנה שכל כך חסרה וכל כך הרבה שירים חוברו עליה: מחפשים את רגש האהבה.

אבל מצד אחד כל בן זוג צריך להבין שהשני יש לו אוצר מילים שונה מהאוצר מילים שלו, זה דבר ראשון. אבל דבר יותר מזה הוא שכל אדם צריך להבין שאם באמת הוא מחפש משהו מבן הזוג שלו, הוא לא צריך להתבייש להגיד את זה.

מותר לבוא ולהגיד: "שלום, אני צריך קצת יחס", "שלום אני צריכה קצת יחס", "לא חסר לי כלום מלבד שיחה איתך", "לא חסר לי כלום, כוס קפה עם אשתי ביחד" - מותר להגיד את המלים האלה.

גברים כגברים ונשים כנשים מתביישים להגיד אחד לשני מה חסר להם באמת בחיים, וכאן מתחילים הטעויות שלנו. אמרתי את זה, והתכוונתי לזה. ואז הוא לא הבין שבכלל מחפשים תשומת לב, אלא חשב שמתכוונים לעקוץ אותו, אז הוא מחזיר בחזרה ואז היא מחזירה והוא מחזיר וה' ירחם להיכן זה מגיע. ואחר כך לך תסביר שיש בעולם כזה מושג שנקרא לא 'ידיד', לא 'חבר', אלא 'רע'. וברכנו אתכם בשבע ברכות: "אהבה ואחוה שלום ורעות", ובאמת זה כבר נהיה כדיחה. אתה מאמין שיש דברים כאלה בימינו? מה ההיגיון בכלל? עם תורה בלי תורה ח"ו, מה זה להגיע לרמה של אני לא יכול בלי אשתי?

היום דברנו עם בן אדם, אמרתי לו: "מה קורה איתך בחיים? אתה הרי יודע שיש אלוקים, אז למה אתה לא מתקדם הלאה?". הוא אומר לי: "אני אגיד לך את האמת, בשבילי זה סימן שאלה גדול". אמרתי לו: "אין בעיה, אם זה סימן שאלה גדול, בוא נחפש תשובות, יש סמינר ביום שבת, אתה מוכן להגיע עם אשתך ביחד?". הוא אומר לי: "בטח, בשמחה רבה". פתאום הוא מקבל טלפון, האשה על הקו. הוא אומר לי: "האלוקים שלי על הקו, רק שניה", הוא עונה לאשתו בפחד: "מה קרה...?"

אלו לא החיים שהתורה נתנה לנו, התורה נתנה לנו חיים יפהיים, חיים מתוקים מדבש ונופת צופים, וה' רוצה שנהנה בכל רגע בעולם הזה, הוא נתן לנו כללים איך עושים את זה.

דיברו איתי בחורים צעירים מהמקום הקדוש הזה שצריכים לדבר מה קורה בפגישות מה צריך לחפש. לפעמים מגיע אדם רווק, או אפילו נשוי שאומר לעצמו: תשמע, אם בפגישות הייתי חכם, אם הייתי יודע אז מה צריך לחפש, הייתי מתנהג אחרת, היום כבר מאוחר מידי... לעומת זאת מגיע בחור צעיר ואומר: הבעיה היא אצלי, אני פשוט לא יודע מה לחפש, אני נפגש עם אחת ועוד אחת וכולן כאלה, ה' ירחם, ואיתן זה לא ילך.

לפי מה שהבנו עד עכשיו, דברים חיצוניים כמו כסף, או יופי, או כבוד, לא אמורים בכלל להשפיע על המוצר הנדיר הזה שקוראים לו 'אהבה'. בדיוק כמו שאיש לא יכול לאהוב אשה בגלל שהיא חכמה, או בגלל שהיא יפה, או בגלל שיש לה כסף, כך גם אשה לא יכולה לאהוב איש בגלל שיש לו חכמה, או בגלל שיש לו כסף, או בגלל שהוא נראה טוב. אין קשר בין אחד לשני. לפעמים עוד לא השתכנענו מספיק עד כמה צריך להבין את זה טוב.

הכל תלוי ביחס ובהשקעה היומיומית, סביב המצרך החשוב כל כך לחיי הנישואין.

הייתי בפגישה עם בני זוג, שהבעל רצה לברר באופן דחוף אם לשנות דברים ערכיים ויסודיים בחייו בגלל שהם אינם מוצאים חן בעיני רעייתו הטרייה. ושוב שמעתי רעייה שמספרת על סדר יומו של בעלה שלא מוצא חן בעיניה, על השקעות מציזו שלא מקובלות עליה, ועל דברים רבים נוספים בחיי היומיום שלו שהיא דורשת בכל תוקף שיחדל לבצע.

וכרגיל, לאחר דרישה וחקירה קצרים ביותר התברר שהבעיה לא בסדר היום, לא בהשקעות ולא בכיווני האויר, הבעיה אך ורק ביחסו האדישו/ עייף/ עסוק/ מורכב של הבעל לרעייה הצעירה.

ומכיון שזו בעיה נפוצה בעמנו, ומיכון שרוב ככל הזוגות המגיעים לייעוץ אצל רב/ פסיכולוג/ פסיכיאטר ודומיהם מגיעים בעניין זה, ומכיון שדברנו על כך לא פעם, חשבתי לשתף אתכם בתמליל מהדיסק "הבית השלם" שזכיתי להוציא בעבר, המכיל סדרת שיעורים בנושא שלום בית, משהו מעין סדנה בעלת 12 שיעורים הכוללים להערכתך את כל היסודות לבית איתן בית של שלום.

ובהזדמנות זו, אחזור ואזכיר שניתן לקבל את הסדרה ללא עלות במס' 03-5011150, פשוט להתקשר ולקבל. התורה זכתה אותנו באפשרות לחיים מדהימים ומלאי הנאה, וכל בית שיכול להיכנות בדרך זו הוא זכותנו המלאה, ויש דברים שלא ניתן להעריך בכסף...

להלן התמליל, וברכתך יישר כח לגבי רצון על ההקלדה והעריכה המופתית. אז נחזור שוב פעם לשיעור שלנו בלשון הקודש, בשפה העברית: "אהבה" פירושה שאני אוהב את מי שעומד מולי ורוצה שיהיה לו טוב. "תאוה" פירושה שאני אוהב את עצמי ואני רוצה שיהיה לי טוב, ולשם כך אני מקיף את עצמי באנשים שיהיה לי נחמד וכיף איתם. מה המושגים האמיתיים של אהבה?

כאשר אנחנו מברכים חתן וכלה, אנחנו מקדשים על הכוס בשבע ברכות ואנחנו מאחלים להם: "אהבה ואחוה שלום ורעות". המלה 'רעות' היא מלה לא מוכרת כל כך. כותב הגאון מוילנא שיש שלוש מילים שמתארים חברות בין אנשים: יש 'חבר', יש 'ידיד' ויש 'רע'. שואל הגאון מוילנא: מה ההבדל בין חבר לבין ידיד לבין רע? האם זו אותה מלה? הרי בלשון הקודש אין מילים סתם שנדוקות, בגלל ש'חבר' זו עוד מלה. בלשון הקודש הכל מחושב, הכל שקול, הכל מדוד. האם יש הבדל בין שלושם, או שהכל אותו דבר? מסביר הגאון מוילנא: ש'ידיד' זה מלשון יד יד, כלומר, אנחנו נפגשים פעם בחדר המדרגות, לוחצים ידיים בחתונות, יותר מזה אני לא מכיר אותך ואתה לא מכיר אותי. זו הרמה הנמוכה ביותר של החברות, המינימום של המינימום, מכירים? אומרים שלום וזהו. לעומת זאת יש רמה יותר גבוהה, לרמה הזאת קוראים: חבר. מה זה 'חבר'? חבר זה אומר: כבר יש לי חיבור כלפיך, אנחנו לא סתם אומרים שלום אחד לשני, אני יודע מה עבר עליך ומה עובר עליך, אתה יודע מה עבר עלי ומה עובר עלי, יש בינינו כבר חיבור, היחסים בינינו הם קצת יותר מאשר סתם שני חברים שלוחצים ידיים אחד לשני, אבל מה זו הרמה הגבוהה ביותר? הרמה הגבוהה ביותר זה 'רע'. מה זה 'רע'? אומר הגאון מוילנא: רע, מלשון רעוע, כלומר, אני לא יכול בלעדיך, כי בלעדיך אני מרגיש רעוע.

בעל ואשה נמצאים יחד על במה, הבמה הזו לא יציבה, אין לה רגליים, יש לה רגל אחת באמצע, רגל אחת בצד, אם מישהו כאן קופץ מהבמה, השני נופל. ואז אומר הבעל לאשתו: "תשמעי, אל תזוזי, אם את עוזבת אותי לרגע אחד, אני מתרסק". והאשה אומרת לבעלה: "בעלי היקר, אני לא יכולה בלעדיך, אם פעמיים ביום לא התקשרת אלי, בחמש שעות שאתה בקושי לא נמצא בבית, אני יכולה להשתגע. תתקשר, תגיד מה שלומך ושהכל בסדר, ולמה לא התקשרת? הכל בסדר? אכלת? ישנת?"

מה קרה לנו באמת!?

ל'מה קרה' הזה, למשהו המוזר הזה, מתחילים לקרוא 'אהבה'.

צריך להסביר לגבר איך אשה מבטאת את הצורך שלה. ולפעמים גבר לא מצליח להבין את זה, בדיוק כמו שאשה לא מצליחה להבין איך בעל מבטא את הצורך שלו.

לדוגמא: אדם נוהג ברכב ואשתו מתקשרת אליו, והיא אומרת לו: "למה אתה מאחר, קבענו ב-5:00, אני מחכה לך". הוא אומר לה: "מה מחכה לי? יש פקקים". היא אומרת לו: "מ-5:00 אני מחכה, כבר 5:20, 20 דקות פקקים?". הוא עונה: "את לא מבינה?! יש פקקים! כל החיים תרדפי אחרי?! מספיק, די, נמאס", ואז טוט... - מנתק אותה. והמסכנה הזאת, אין לה אף יציאה בערב, היא לא צריכה שום דבר מבעלה שיקפיץ אותה, שיקנה לה או שיקח אותה, היא פשוט רוצה את בעלה לידה.

**עקב החג, גליון זה יוצא
במהדורה מקוצרת, בעזרת
ה' בשבוע הבא יצא גליון
מוגדל עם פרסום כל הזוכים
בהגרלה הגדולה, ועם
תמונות מהעלייה לרגל
המרכזית!**